

I Socialdemokratiet har vi svært ved at se, at vi gør borgerne nogen som helst tjeneste ved at anvende ganske mange ressourcer på at ophæve love og bestemmelser, som allerede har udtømt deres funktion og dermed er juridisk irrelevante, og som ingen betydning har i et moderne samfund.

Vores mål er gennemskuelighed for borgerne og så lidt bøvl som muligt. For at nå de mål er lov kvaliteten i vores daglige arbejde langt mere vigtig end krøllede bogstaver fra 1800-tallet; det er jo de love, borgerne støder ind i i dagligdagen.

Her vil vi langt hellere lægge vore kræfter og langt hellere, at administrationen prioriterer deres kræfter. Havde vi uanede ressourcer her i salen og i ministerierne, kunne vi på en gang gennemgå det hele, men sådan er virkeligheden jo ikke.

Det, man derimod skal være opmærksom på, er love, som udtrykkelig bør ophæves for at undgå uklarhed. Dette gjorde justitsministeren sine kolleger ekstra opmærksom på, efter at vi i sidste samling havde et næsten enslydende lovforslag til behandling.

Socialdemokratiet finder, at ophævelse af udtømte love uden juridisk relevans er unødvendig brug af ressourcerne, som vi langt hellere vil anvende på gennemskuelighed, kvalitet og tilgængelighed i den lovgivning, vi laver i dag, og som er den, borgeren møder i sin hverdag, og på den baggrund kan Socialdemokratiet ikke støtte dette lovforslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil da godt tilslutte mig de tidligere talere, der har sagt, at det er et stort stykke arbejde, ihærdigt arbejde, der er udstillet, men det kommer jo til at lyde som en pæn begravelse, efterhånden som man kan se, at der ikke er noget flertal for forslaget.

Det er jo, som det har været sagt, en genfremsettelse. Jeg kan derfor henvise til, hvad jeg tidligere har sagt.

Man vil afskaffe love, som man mener ikke har juridisk relevans, eller hvor indholdet er udtømt, ud fra det synspunkt, at det ville lette borgerne, det ville gøre lovjunglen mere overskuelig at tynde ud og fjerne disse love.

Man kan altså ikke fjerne en lov uden at vedtage en ny lov, og derfor har det jo sine grænser med at få øje på lettelsen. Der vil jo altid være mulighed for, at man kan finde lovene. Det er jo nogle gange nødvendigt i det politiske arbejde,

retsarbejdet, at kunne gå baglæns for at forstå, hvad forudsætningen for, at loven senere blev ændret, var. Så det er ikke så let, som forslagsstilleren giver indtryk af.

Det er jo ikke sådan, at fordi man ophæver en lov, at den så forsvinder fra nethinden, og vi kan jo se af nogle af de konkrete svar, der er givet på ældgamle love, at der pludselig kan være en lille bitte retting, som borgeren netop kan støtte sin ret på. Og jeg er sikker på, at det i hvert fald ikke falder i hr. Kim Behnkes smag, hvis man pludselig fjerner rettigheder fra borgerne, som måske ikke har været anvendt nogle år, men som en borger så pludselig påberåber sig under en retssag, og hvor vi jo så af og til ser, at retterne siger: Jamen det kan vi ikke forkaste, for der er stadig væk den ret for borgerne. Det kan være ting, som der jo også nogle gange kan være vundet hævde på, men hvor man så også kan se en egentlig beskrivelse i reglerne.

Så jeg er meget enig i det, justitsministeren har sagt. Det er ikke så let, og den tidsplan, der er opgivet, vil jeg i hvert fald ikke kunne påtage mig med 30 års erfaring i den offentlige sektor og lovarbejde hver dag. Det ville være fuldkommen uforsvarligt; og det ville give nogle konsekvenser, som var værre, end at det stod der. Men det er nu en lille ting.

Når vi i Venstre altid har talt om afbureaukratisering og afregulering og forenkling, er det jo noget andet. Så er det jo af hensyn til borgerne, at de ikke skal pålægges så mange pligter, som vi gør via lovene i dag. Vi ønsker en forenklet og synlig retssikkerhed, der overføres, også fra særmyndigheder, til retsplejeloven, så borgeren har et sted, hvor han kan se, hvad hans rettigheder over for offentlige myndigheder er.

Vores form for afregulering er jo – man kan godt sige, at det er et ideologisk felttog, som vedrører den liberale grundholdning til forholdet mellem stat og borger. Det er noget helt andet.

Helt ærligt, sagt til hr. Kim Behnke, det er ærgerligt, men jeg tror, at det her medfører et større regulararbejde, end at der bliver tale om et saneringsarbejde.

Og så vil jeg sige, at det havde jo været sjovt at sidde og gennemgå nogle af dem i Retsudvalget, og derfor er det ærgerligt, at forslaget er blevet fremsat så sent i samlingen – det blev det også sidste år, som hr. Kim Behnke godt ved – at det i Retsudvalget er fuldkommen håbløst at bruge nogen tid på det, fordi der er så mange sager, som skal igennem.